

Jens-Kristian Lütkens tale ved Europabevægelsens 75-årsjubilæum

Taler

Jens-Kristian Lütken
Politiker

Dato

31. oktober 2023

Sted

Kampmannsgade 4,
København

Velkommen til Europabevægelsens 75-års jubilæum og vores konference. Det er dejligt at se så mange og stor tak til Henning Overgaard og 3F for at lægge lokaler til – det er vi glade for.

Din egen dag er kort, men slægtens lang

Læg øret ydmygt til dens rod forneden

Årtusinder toner op i gråd og sang

Mens toppen suser mod evigheden

Sådan skrev Jeppe Aakjær tilbage i 1914 – han kunne ikke vide, at disse ord er som skrevet til Europabevægelsens 75-års jubilæum.

For når jeg som landsformand for Europabevægelsen ser på listen over forgængere, så fyldes jeg med ærefrygt.

Det er navne på personligheder, der har skabt den moderne Danmarkshistorie.

Det er personer, der har flyttet Danmark.

Det er personer, der har haft udsyn, mod, vildskab – og måske også galskab?

Det er Erhard Jacobsen, som med stiftelsen af CD og jordskredsvalget rystede det politiske system.

Det er Ritt Bjerregaard, som banede vejen for ligestilling og i årtier satte sit præg

på dansk politik.

Fælles for de ellers to forskellige personligheder og politiske rejser var, at de begge fandt tid til Europabevægelsen – fordi de var drevet af troen på, at Danmark er bedst tjent med at være i hjertet af Europa.

Det er den historie og de personligheder, som Europabevægelsen hviler på.

Europabevægelsen blev som bekendt skabt på baggrund af Europas smertelige historie.

Et ønske om at binde de Europæiske lande sammen, gøre dem afhængige af hinanden og dermed undgå krig.

Ruslands invasion af Ukraine viser, at ubegribelig menneskelig ondskab ikke blot høre fortiden eller fjerne kontinenter til. Det kan ske igen og igen, hvis vi blot tager fred og frihed for givet. Også i Europa.

Det er derfor, der er brug for et stærkt forpligtende europæisk samarbejde og fællesskab.

Det så visionære beslutningstagere for 75 år siden. Og den erkendelse er lige så vigtig og aktuel i dag.

Vi skal lytte til rødderne, og det gør vi i dag, men vi skal også lade ”toppen suse mod evigheden”.

Derfor har vi også et panel af ungdomspolitikere til at give os input til, hvad EU skal kunne fremover.

Det er de folkelige bevægelser, der har været med til at gøre Danmark til noget helt særligt. Det er andelsbevægelsen, fagbevægelsen, højskolebevægelsen og utallige andre folkelige bevægelser.

Hertil hører Europabevægelsen – for det har altid været Europabevægelsens formål at få viden og debat om Europa ud til danskerne eller folket om man vil.

Og det er ingen kunst at gøre EU kedeligt

Men, nogle gange er vi lykkedes – andre gange spektakulært mislykkedes - men bestræbelserne har altid været båret af frivillige kræfter, en lokal forankring og ikke mindst med hjertet.

For hjertet er altid med, når det er frivillige kræfter, der er driver en ide. Sådan var det for 75 år siden, og sådan er det også i dag.

Det er ikke tilfældigt, jeg valgte Jeppe Aakjær som min gennemgående figur for min jubilæumstale.

For om nogen var Aakjær optaget af livet udenfor byerne – det jævne og konkrete liv på landet.

For EU er ikke ”De fine saloner her i København”.

Og netop Europabevægelsen bør vise, at EU ikke er et elitært storbyprojekt, men et politisk projekt, der gavner hele landet og alle borgere.

Det er vores produktionsvirksomheder, der har gavn af det indre marked med fælles regler og standarder og åbne markedsadgange.

Og en fælles landbrugspolitik sikrer, at erhvervets overlevelse ikke er en kamp på statskassernes størrelser, men at landbrugserhvervet udvikler sig indenfor fælles europæiske spilleregler.

De præmisser bliver tit glemt – og i stedet bliver EU fremstillet som om, nogen i Bruxelles bevidst finder på verdensfjerne regler for at genere de mennesker, der står op hver dag for at passe et rigtigt arbejde.

Det er den slags nonsens, som Europabevægelsen altid har været oppe imod, og som vi efter bedste evne altid vil imødegå.

Nogle gange kedeligt og sagligt – og måske også alt for kedeligt eller ufolkeligt.

Men også nogle gange med frækhed og humor.

Vi skaffede eksempelvis for år tilbage to kameler og trak dem ned ad Strøget her

i København, fordi ”de danske forbehold var blevet en ørkenvandring”.

Og i forbindelse med debatten om Øst-udvidelsen, lejede vi et veterantog i en uge kørte Danmark rundt for at fortælle om fordelene og konsekvenser af et større EU.

Når vi i Europabevægelsen ønsker og søger opmærksomhed, er det fordi den folkelige forankring og deltagelse i det europæiske projekt, er afgørende for EU's fremtid.

Et meget tydeligt pejlemærke for folkeligheden er valgdeltagelsen til EP-valget næste år.

Derfor er jeg også glad for, at vi i dag kan skyde EP-valgkampen 2024 i gang sammen med en række af spidskandidaterne.

Og mon ikke, de vil have forskellige bud på, hvad EU-valget skal handle om, hvilke udfordringer EU skal håndtere, og hvordan Danmark skal placere sig i Europa.

Dette fører mig igen tilbage til Jeppe Aakjær, for det var jo også ham, der beskrev Danmark som landet, der hygger sig i smug, mens verden brænder om din vugge.

Det har jo været Danmarks position i forhold til EU i mange år, men også det Europabevægelsen har kæmpet imod.

Ingen nationer kan være sig selv nok uanset størrelse.

Danmark og ikke mindst danskerne er heldigvis blevet mere forstående over for nødvendigheden af et stærkere og mere forpligtende EU.

Og heldigvis for det, for det er kun i vores interesse.

Det kulminerende - indtil videre - med folkeafstemningen sidste år, hvor Danmark skrottede forsvarsforbeholdet. Det var første skridt til, at Danmark kommer helt ind i hjertet af Europa og EU.

Bedriften – og det var en politisk bedrift af de fem partier bag det nationale kompromis - kastede som bekendt også titlen som Årets Europæer af sig.

Også derfor har vi en af modtagerne af prisen med i dag, nemlig SFs formand Pia Olsen Dyhr.

Men, hvad ville Jeppe Aakjær have stemt ved de forskellige folkeafstemninger?

Gad vide, hvordan han havde stemt ved folkeafstemningen i 1972, hvis han som 106-årige fortsat havde været i live:

Han var jo optaget af bønder og småfolk på landet, så det med flæskepriser, havde nok tiltalt ham.

Han var også pacifist, så fred i Europa ville også have købt ind på.

Men han var også en fritænkter og en provokatør, og derfor ville han nok have stemt nej,

Jeg tror dog, at Jeppe Aakjær med alderen - ville være blevet en JA-siger.

Derfor tror jeg, at Jeppe Aakjær i en alder af 156 år helt sikkert ville have stemt JA ved folkeafstemningen om forsvarsforbeholdet sidste år.

Den rejse er der jo heldigvis mange danskere, der også har taget – jeg kan se at nogle af dem også er her i salen i dag – om end ingen af har passeret de 100 år. Endnu.

Hvor det kommende EP-valg, fører os, Danmark og Europa hen, ved jeg af gode grunde ikke.

Men jeg har et ønske og et håb, og det er et helhjertet dansk engagement i et styrket europæisk fællesskab, der fortsat kan skabe fred, frihed og tryghed for europæere.

Jeg vil slutte af med at ønske Europabevægelsen tillykke med de første 75 år. Tak til medlemmerne og de mange frivilliges engagement – det er derfor vi stadig kan gøre en forskel.

Tak for jeres opmærksomhed.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Velkomsttale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jens-kristian-lutkens-tale-ved-europabevaegelsens-75-ars-jubilaem>